

Po poteh
prvega
samoprispevka
**Šole
in
vrtci**

V Ljubljani...

Na referendumu 1971. leta smo se odločili, da bomo v Ljubljani, s sredstvi, ki jih bomo prispevali občani sami, s sredstvi sklada otroškega varstva in DPS, zgradili 50 objektov.

Za 24 osnovnih šol, en svetovalni center in 25 vrtcev, torej za objekte iz prvega samoprispevka, smo zbirali sredstva od 1. januarja 1972. leta pa tja do 31. decembra 1976.

Z izgradnjo petindvajsetih vrtcev smo v Ljubljani pridobili 3684 novih mest, 225 igralnic, 24 kuhinj in 19 pralnic. Zgradili pa smo tudi vseh 24 načrtovanih osnovnih šol in s tem pridobili 257 učilnic, 28 telovadnic, 17 večnamenskih prostorov in 21 kuhinj.

Vsi omenjeni objekti skupaj merijo 98.886 m² (bruto).

Za realizacijo programa prvega samoprispevka smo imeli zagotovljenih pet virov sredstev. Občani Ljubljane smo od neto osebnih dohodkov prispevali en odstotek in tako zbrali 327.615.867 dinarjev. Prispevki Sob in proračunov so znašali 282.830.373 dinarjev, sklad otroškega varstva je prispeval 148.794.000, nadaljnja sredstva pa so bila zbrana s strani SIS otroškega varstva in izobraževanja na osnovi razširjenega programa gradnje, (39.242.218 din), ostala sredstva – 24.905.824 pa so se stekala na naslov sklada SI. kot obresti.

Ker pa je realizacija zastavljenega programa gradnje objektov zahtevala manj sredstev (772.446.100 din) kot smo jih iz vseh navedenih virov zbrali (823.388.282 din), nam je iz teh sredstev ostalo še 50.942.182 dinarjev. Ta ostanek smo potem vključili k sredstvom za realizacijo drugega samoprispevka.

Od skupne vrednosti objektov iz prvega samoprispevka smo občani zbrali 43 odstotkov sredstev.

V naši občini...

Iz sredstev prvega samoprispevka smo v naši občini zgradili deset objektov in sicer pet vrtcev in pet osnovnih šol.

Poglejmo, kaj smo s temi objekti pridobili:

V vzgojno varstveni organizaciji **Škofljica** smo pridobili 60 mest in razdelilno kuhinjo. Vrtec **Malči Belič** lahko sprejme 140 otrok v varstvo in ima lastno kuhinjo, prav toliko otrok pa lahko zaupamo v varstvo vzgojnovarstvenemu zavodu **Vič S-6**, v katerem smo zgradili tudi razdelilno kuhinjo. Vrtec **Vrhovci** s kapaciteto 140 mest pa ima svojo lastno kuhinjo. Največji vrtec, ki smo ga v občini zgradili s temi sredstvi je **VVO Murgle**, ki lahko sprejme 200 otrok in ima lastno kuhinjo.

Z izgradnjo omenjenih vrtcev smo torej lahko zagotovili še 680-im otrokom kvalitetno varstvo, njihovim staršem pa brezskrbno dopoldne na njihovih delovnih mestih. Z dograditvijo teh objektov je bilo v organizirano varstvo zajetih 31,2 odstotka vseh otrok v občini, kar je pomenilo 83 odstotkov otrok več kot leta 1971.

Poglejmo še, kolikšne osnovne šole smo zgradili. Gre za osnovne šole **Brezovica**, **Dobrova**, **Horjul**, **Vič** in **Vrhovci**. Vse osnovne šole imajo svoje lastne kuhinje in tudi telovadnice, osnovna šola **Vič** se ponaša celo z dvema telovadnicama. Osnovna šola **Dobrova** ima deset učilnic, **OŠ Brezovica** osem, **OŠ Horjul** štirinajst, osnovna šola **Vič** se ponaša kar s šestindvajsetimi učilnicami (zato sta kajpak razumljivi tudi dve telovadnici), **OŠ Vrhovci** pa ima šest učilnic.

Naj k temu dodamo še zanimiv podatek: leta 1971 smo imeli v osnovnih šolah v povprečju 1,8 izmeničnega pouka, 1976. leta, po dograditvi petih osnovnih šol iz samoprispevka, pa še 1,6 izmene povprečno na osnovno šolo.

N. L. Č.

Veselje in zadovoljstvo v naših šolah in vrtcih

Cetrti september 1976 je bil za tri krajevne skupnosti – Rožno dolino, Malči Belič in Vič – velik dan. Več sto občanov je prihitelo na otvoritev nove osnovne šole, največje osnovne šole v Ljubljani, zgrajene iz sredstev samoprispevka ena. »Hvaležnim občanom Ljubljane« je pisalo na transparentu pred poslopjem nove osnovne šole na Viču, imenovali so jo po Marjanu Novak-Jovu. Osemsto učencev je s temi besedami želelo izraziti svojo resnično hvaležnost in radost, da bodo lahko v odličnih pogojih opravljali svojo osnovno delovno dolžnost – učenje.

Dragica Rus je danes osmošolka te šole. Iz stare osnovne šole se je torej pred petimi leti preselila v novo zgradbo.

»Na tej šoli je res lepo. Čeprav nas je veliko je za vse dovolj prostora, da skupaj malicamo in kosimo. Imamo čudovite kabinete in zares vse možnosti, da se dobro učimo. Saj sploh ne vem, kje bi se učili, če te šole ne bi bilo! Torej je bila gradnja nujna. Večina

Dragica Rus

učencev ima sedaj tudi šola bližje domu, tudi to je prednost. Razvili smo lahko tudi številne dejavnosti – na šoli deluje preko deset krožkov. Šola zares čuvamo, tako kot smo ob njeni otvoritvi tudi obljubili, saj želimo, da bi tudi mlajše generacije imele lep drugi dom.« je pripovedovala Dragica.

Prizidek k osnovni šoli Brezovica je večji, kot je bila stara šola. V tem prizidku so lahko za višje razrede uvedli kabinetni pouk. Imajo pa tudi lepo in prostorno telovadnico.

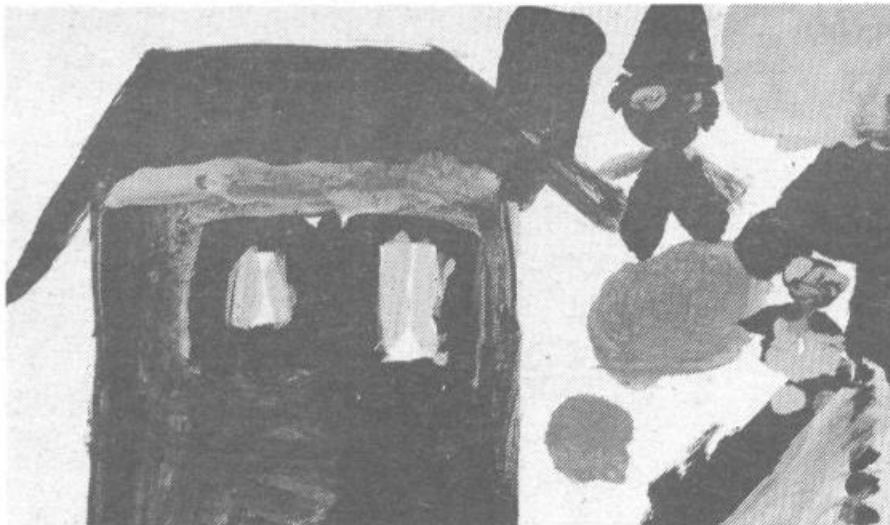
»Ko še nismo imeli te telovadnice«, nam je pripovedoval učitelj telesne vzgoje **Peter Mavrin**, so imeli vsi otroci ure telesne vzgoje kar v avli. Pravzaprav še sedaj tega nismo mogli v celoti odpraviti. Nižji razredi namreč še sedaj ne pridejo na svoj račun. Le enkrat tedensko jim lahko omogočimo telovadbo v tej telovadnici. Nujna bi bila torej še ena manjša telovadnica. Sicer pa je telovadnica dobrodošla tudi za krajane. Letos sicer še nimamo popolnega urnika, povem pa lahko, da so lani v njej gostovali – poleg šolskega športnega društva seveda – še športno društvo Brezovica, rekreativci KS Notranje gorice, KS Brezovica in Inštitut Jožef Stefan.«

V osnovni šoli Vrhovci smo obiskali tovarišico **Vida Živec**, učiteljico prvega razreda. »Čeprav je s

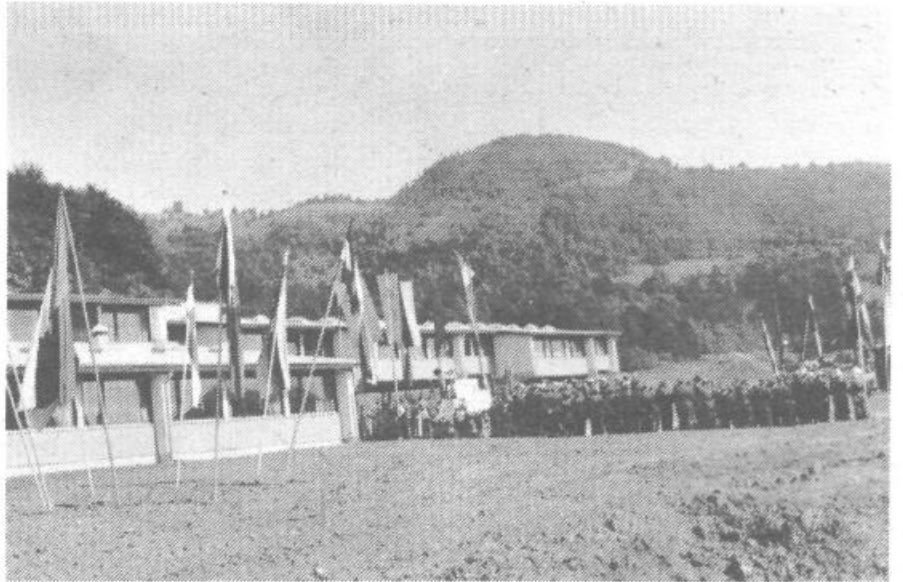

Vida Živec

»pručki« veliko dela, pa so po svoje najbolj prijetni. In rezultat mojega dela se na njih najbolj vidi«, nam

Iz sredstev Samoprispevka I sta bila zgrajena tudi vrta v KS Vič in v KS Malči Belič, ki sta danes kot matični VVZ Malči Belič. Prvi varovanci so danes že v osnovni šoli, nekateri cicciani pa obiskujejo malo šolo. In ta risbica je prav delo »šolarčkov« male šole in se imenujejo **Metuljčki**, narisali pa so svoj vrtec, v katerem se počutijo nadvse prijetno.

Novo šolsko poslopje OŠ Dolomitski odred v Horjulu je bilo prav tako zgrajeno iz sredstev Samoprispevka I. Najbrže ne gre posebej poudarjati, da je bilo zadovoljstvo krajanov, še posebej pa šolarjev ob otvoritvi (od tam je tudi naš posnetek) nepopisno.

je prišepnila tovarišica. Ko je beseda nanesla na šolo kot zgradbo, je pripovedovala: »Z izgradnjo te šole smo pravzaprav dobili normalne pogoje za delo in učenje. Se vedno imamo dvoizmenski pouk, učilnice so nenehno polne, res pa je, da se je število učencev v posameznih razredih zmanjšalo s 40 na 30. Tudi to še ni idealna številka, bolje je pa le. Otrok vsaj ni treba voziti v mesto, tudi vrta ni treba več uporabljati v šolske namene, kot smo delali včasih. Dobili smo tudi telovadnico, ki pa je že premajhna, saj nižji razredi še vedno telovadijo – če se temu sploh lahko tako reče – v avli.«

Angela Škerlj je vodja kuhinje v vzgojno varstvenem zavodu Vrhovci. »Za naš vrtec pripravimo 230 kosil, kuhamo pa še za VVZ Rožna dolina, kamor odpeljemo 100–120 kosil. Zraven pa je še kakšnih

Angela Škerlj

To pa je vzgojnovarstvena ustanova, ki je bila s sredstvi Ljubljančanov zgrajena v KS Škofljica. Razmeroma mlado naselje je »narekovalo« potrebo po organiziranem otroškem varstvu. Ta potreba in želja je bila izpolnjena.

50 kosil za odrasle. Pet kuharic nas je. Kuhinja je zelo dobro opremljena, tako da obroke lahko dobro pripravimo. Sta pa dve pomanjkljivosti. V kuhinji ni gretja in ventilacije, shrambeni prostori pa so za naše potrebe veliko premajhni.

Sicer pa so bile kuharice nasmejane in vesele sredi največjega dela. Kako no bi bile! Otroci so z njihovo hrano zelo zadovoljni, saj ne nabavljajo nobene že pripravljene hrane, ampak prav vse skuhamo sveže. Šestletna **Ana Faleskini** hodi v vrtec Sonje Vidmarjeve v Murglah. »Prej sem že bila v enem vrtcu. Ampak ta je bil veliko lepši, veliko bližje mojemu domu je. Tu imamo zelo dobro hrano, učiteljica pa je tudi zelo dobra. Rada hodim v ta vrtec. Najraje pa imam v njem kotichek, kjer so moje najljubše igrače, največ punčke.«

Nova šola na Dobrovi

Novo šolsko leto 1974/75 se je pričelo in to je bil za nas velik dan. Prestopili smo prag nove šole, kamor nas je zvalil šolski zvonec. Korak nam je zastal ob pogledu na velik, svetel prostor, od koder so vodile stopnice v svetle in sončne učilnice z novo opremo.

Na tesno in staro šolo smo kar kmalu pozabili. Danes smo nadvse srečni in hvaležni vsem delovnim ljudem, ki so odstopili svoj dinar in omogočili, da se je zgradila naša šola sredi zelenega polja.

Tako je zapisala učenka Osnovne šole 7. maj iz Dobrove **Alenka Drglin** v septembru leta 1974. (iz šolskega glasila Plamen)